

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Afdelingen for grundskole og
folkeoplysning

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
Tlf. 3392 5600
Fax 3392 5302
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 326 (Alm. del):

20-05-2010

I brev af 26. april 2010 har udvalget efter ønske fra Tina Petersen (DF) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 326:

"Da lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov blev vedtaget, var det med et klart fokus på at sikre unge udviklingshæmmede adgang til en ungdomsuddannelse.

- Hvad er forklaring på, at sammensætningen af elevgruppen nu ændres, så der kommer flere og flere ikke udviklingshæmmede ind i uddannelsen?
- Skyldes denne forskydning, at UU-vejlederne finder det lettere at etablere en uddannelse efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov end at give den nødvendige bistand og støtte for, at elever eksempelvis vil kunne gennemføre en Egu-uddannelse?"

Svar:

UNI-C Statistik og Analyse indsamler årligt data om henvisningsårsagerne til ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Den seneste indsamling er foretaget i foråret 2009, og den viser, at gruppen af unge med generelle indlæringsvanskeligheder, der omfatter psykisk udviklingshæmmende og sent udviklede pr. 28. februar 2009 udgjorde 65,1 pct. eller ca. 1.280 af de 1.965 elever, der var i gang med ungdomsuddannelsen.

Denne indsamling af data om henvisningsårsagerne viser desuden, at gruppen af unge med generelle indlæringsvanskeligheder pr. 1. august 2007 udgjorde 75,3 pct. eller ca. 399 af den samlede elevgruppe på 530 elever, og pr. 1. august 2008 udgjorde unge med generelle indlæringsvanskeligheder 67,5 pct. eller ca. 904 af den samlede elevgruppe på 1.339 elever.

Den største del af elevgruppen er altså unge med udviklingshæmning, således som det var forventet, da loven om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov blev vedtaget i 2007.

Antallet af unge på ungdomsuddannelsen er steget betydeligt, siden uddannelsen begyndte i 2007. Når andelen af unge med udviklingshæmning, der tager uddannelsen, sidenhen er blevet lidt mindre end i 2007, er det således ikke nødvendigvis udtryk for, at unge med udviklingshæmning i mindre grad tilbydes en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

I september 2010 vil jeg fremsende en redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg, der blandt andet vil indeholde nye elevtal fra UNI-C Statistik og Analyse.

Undervisningsministeriet har ikke kendskab til, at der er kommuner, der henviser unge til en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, som i stedet kunne tage en erhvervsgrunduddannelse.

Finansieringen af erhvervsgrunduddannelsen er fra 1. juli 2009 ændret fra bloktilskud til en delvis refusionsordning i forhold til den faktisk afholdte aktivitet. Denne omlægning er foretaget netop med henblik på at give kommunerne incitament til at tilbyde erhvervsgrunduddannelsen. Kommunerne har det fulde finansieringsansvar for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov og er kompenseret for udgifterne via bloktilskuddet. Hertil kommer, at erhvervsgrunduddannelsen normalt er 2-årig og dermed kortere end ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, der er 3-årig.

Det bemærkes, at alle unge, der ikke kan tage en anden ungdomsuddannelse, har et retskrav på et 3-årigt uddannelsesforløb under lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Kommunalbestyrelsens afgørelser om tilbud, afslag på tilbud og tilbagekaldelse af tilbud om samt kommunalbestyrelsens afgørelser om indholdet af ungdomsuddannelse kan af den unge indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Med venlig hilsen

Tina Nedergaard